

Fort Puma a Kuga jsou vozi kategorie SUV, do kterých se dobře nasedá a řidič má přehled odění před sebou.

Fort Puma zaujme svou kompaktností a větší Kuga s variabilním zavazadlovým prostorem je navíc k dispozici s hybridním pohonem.

Rezervujte si dvoudenní testovací jízdu na Fort Skladem CZ.

Panenka Barbie znovu dobývá srdce globálního publika, tentokrát ve filmu.

Nový snímek bere diváky do světa růžových domečků, jásavých parev i rozmanitých tváří, které Barbie za více než 60 let své existence získala.

Otevírá ale i problematiska témata, která se s panenkou pojí stejně jako utlípaz a blond vlasy.

To, jaké dopady má nerealistické zobrazení ženského těla a dorace kultu krásy a mládí i přehlížení problému, kterým ženy v realném světě čerí.

Co nám o něm filmová bárbí prozrazuje? A může se s obdivované i zatracované panenky stát nová ikona feminizmu?

Jepátek 21. července, tady Jelenka Kabrhelová a 559.

Spravodajský podcast se znam správ.

Iva Baslarová, sociološka, vysokoškolská pedagoška zaměřující se na gender, film a média a editorka kino boxu. Dobrý den.

Dobrý den.

Barbie patří mezi nejproslulější hračky světa, jedneznámnější panenkou se kterou si hrají miliony dětí po celém světě už více než 60 let.

Je oslovovaná jako dětská společnice, ale zároveň je zatracovaná, je kritizovaná za nástroj té měř toxických džendrových norem, které uvaluje na ty, kdo si sní hrají na celou společnost tiskává dětem nerealistická očekávání o tom, jak má vypadat dženské tělo.

Tohle všechno známe a s tímhle vším se režisérka Greta Gerwig pustila do natáčení psaní filmu Barbie, tedy má panenka svůj vlastní film. Jaká v něm Barbie je?

Já s myslím, že se to Greta Gerwig moc povedlo, protože se jí tam podařilo dostat spoustu těch důležitých témat a být tedy jech tam hodně a snaží se zakomponovat.

V takové té rovině, kdy se můžeme na jedno stranu zasmát, můžeme i spoustu věcí pochopit, můžeme se na spoustu věcí zamyslet, tak se jí hlavně dárí, myslím si, částečně rehabilitovat Barbie a částečně propojit ty dva světy, to znamená takový ten nerealistický svět, panenky Barbie, kdy dokážeme právě pochopit,

proč někdo může myslet, že je to feministická ikona a proč zároveň může být centrem té feministické kritiky a toho světa tak jako známe,

kde v obojím jsou nějaké problémy ale jsou tam nějaké výhody.

A co mě se líbí na tom filmu je to, že můžeme vnímat pozitivně a že se u něj můžeme i dojmout, i feministi a feministi se u něj můžou dojmout,

protože no vlastně nabízí takové jako pozitivní poselství, teď se trochu omlouvám za malinký spoiler, opravdu pokud si to nechcete nechat skazit tak si poslechněte tady ten podkázd až poté co filmu vidíte, ale myslím si,

že je právě nás dokáže zmířet z tou Barbie aniž bychom nějak zatratili, ale že může být součástí toho našeho světa

a zároveň může přijít nějaká změna, která bude dozejsta výhodná pro všechny, pro muže, pro ženy a pro ostatní, pro další džendrové identity.

Já musím říct, že jsem to vnímala hodně podobně a že ten film mě překvapilo na jednu stranu velice

kritický,
otevřeně kritický, vůbec se na nic nehráje, na druhou stranu je ale zmiřlivý a vůbec není cynický.
Děkse to, Gretě Gervik povedlo, když bychom měli mluvit o nějaké filmové estetice.
Panenka Barbie je plastová panenka, čelyla za to kritice, že její růžové domečky už 60 let nějakým způsobem ovlivňují to,
jak holčičky případně i chlapci, kteří si s nimi hrají, vnímají realitu.
Jak se i tohle všechno povedlo přenést na plátno?
Myslím, že určitě musela hodně přimíšlet o tom spoluspartnérem, když psali ten scénář,
to tam všechno zakomponuje, jakým způsobem to udělají.
Určitě mysleli na to, že to poselství má být výcemeně pozitivní,
že ten film má být takový milý a vlídný, ale nev tom smyslu, že má být zmiřlivý.
Ale naopak, že k lidně může vlastně vystrčit růžky,
nebo vytáhnout ty ostny a jít trochu proti systému, snažit se právě o nějakou společenskou změnu.
Ale zároveň takovým způsobem, abychom vlastně nikomu neublížovali,
co je krásné, je, že ve filmu barbí pláče konečně.
A teď je kono, to neříkám, protože bych byla zlátěla, bych byla panenka smutná.
Zároveň tam pláče i ken, pláčou oba.
A pláčou, protože to vlastně patří k životu, protože život právě není jenom o nějakém úspěchu,
štěstí spokojenosti, tom kaširovaném.
A to, že štěstí je ve středu večer, tak i v pátek.
To som barbí říká, to je nejkrásnější den meho života.
Přesně každý den, je nejkrásnější den.
Takže ten svět není jenom růžový a modrý.
A to se podle mě, jako v každém aspektu toho filmu Greta Gerwig dáří,
že právě boří tu dyhotomi a že boří tu růžovou a modrou, boří tu představu o dobrem a špatném,
správném a zlém a ukazuje, že opravdu těch odstínuje mnohem víc.
A že to jako dokážme nějaký způsobem probojit a zrušit to problematické, pokud se budeme snažit.
A zároveň se v toho dokáže dělat legracit, což samozřejmě vždycky se po tom publiku přijmá
mnohem lépek,
když se tomu dokážme zasmá.
Když se tam dotýká i řady Rovin, které se pojí z historii panenky Barbí, která tu je už víc než těch 60
let.
Můžeme trochu vysvetlit, protože je to dobré pro kontext i pro ty, kdo film začím neviděli.
Samozřejmě Barbí je trochu dítě tam své doby. To, že vznikla právě v těch 50. letech, tak proto
vypadá tak, jak vypadá.
Byť tedy i vymyslela původně ženám, což není spoiler, protože každý, kdo jenom přesně tož dávno
víme, tak proto vypadala tak, jak vypadala.
Je to vysvědět, kde vysvědět.
Máme mnou vysvědět.
Barbí se jenom vysvědět, které se pojí zvědět.
Vypadá vysvědět, které se pojí zvědět.
Zvědět, které se Barbí vysvědět.
Když si spoměněme na 50. leta, tak víme, že to byly tedy období po válce,
a že právě bylo trochu problematické, protože ženy se v průběhu války dostali na ty pozice, museli

tam jít na pozice,
které vlastně zastávali předtím převážně muži.
Ale v těch 50. letech, samozřejmě, když válka, který skončila druhá světová válka,
muži se vrátili, tak se trochu poněchtalo, aby zase na jednou byli jenom těmi ženami v domácnosti,
nebo převážně ženami v domácnosti, které dělají ti domácí práce,
neustále se navíc usmívají, jsou krásně oblečené, čisté, spokojené,
a to nejde do hromady, protože každý jsme někdy frustrovaní, někdy se na něco nepovede,
navíc ti, že nepokud se chtěli realizovat a zjistili, že jim něco de,
že se jim něco dáří, tak už se neštěli jenom vracet ke pečení,
dělání domácí práci a hlídání dětí.
No a problém s tou barbí byl v tom, že ona si se tedy vznikla,
nejdřív velmi stereotypně, samozřejmě s nějakými tělesnými proporcemi,
které nebyly je realistické, což byl ten problém příliš velká persa,
příliš útlípás.
Krk, který by nikdy v životě neunesla hlavu těch proporcí, které pan Enkama.
Ano, do toho těla by se nevešli některé orgány,
nebo by byly zmenčene, takže by nefungovali, protože prostě s tím útlím pasem by,
jako máme nějaká játra, ledveny slezinu, které musí být nějak velké.
Takže to byl ten problém, který potom se vlastně trochu přeměnil těch 90. letech,
kdy se poukázalo na to, pokud se přepočítali ty proporce,
že nikdo takový by nemohl fyziologické existovat.
Tam byl takový ten sice trochu dobrý nápad, který jel udělal medvědí službu,
tím, že na jednou ty panenky ukazovali takový ten svět,
který je částečně naplnějším toho amerického snou,
že ty dívky můžou být vším, čím si vysní, že budou.
Takže jsme nevybár být prezidentku, bár být astronautku.
Česně.
Vždyčně naplnějším toho amerického snou,
že ty dívky můžou být vším, čím si vysní, že budou.
Takže jsme nevybár být prezidentku, bár být astronautku,
bár být výkyni, bár být den tělou.
Jenom, že jsme měli bár být astronautku držív,
než vůbec člověk přistal na měsíci,
protože jsem zřejmě první byl muž
a na ženu jsme čekali nějakou dobu
a ve vmte si, že prezidentku spojených států
jsme neměli do teď, stejně jako jsme neměli
prezidentku České republiky, takže...
Takže jistá nerealistická očekávání
i v tom, jakou symboliku ta panenka nabírala.
A to je právě ten problém,
že mysit se je hezké, že je pozbuzujeme,
a to je v pohrádku,
ale zase nemůžeme je pozbuzovat,

tím, že zakryjeme ty problémy, které můžou vest
a může se právě není snadné
stát astronautkou a být jako první žena
někde na marzu.
A to je po tom centrum té feministické kritiky,
že tedy je fajn to všechno ukazovat,
ale zároveň neříkáme to,
co po tom barbí hned poznala v tom realém světě.
Samozřejmě, jak mle se barbí dostane do realného světa,
tak první je, že slyší nějaké seksistické narážky,
někdo jí plácne pozadku
a ona je překvapená, protože nic z takového
se v tom korektním, vysněném ideálním světě
samozřejmě neděje.
Tam nenějí ta celuly týda,
nechodí se tam tedy po hodidle,
ale chodí se po špičkách,
protože jsou samozřejmě typoty na podpadku.
A to všechno tedy ukazuje potom
ty problémy, na které barbí naráží
s tím, že může, protože
nejenom ikonou, ale i učitým symbolem,
tak může představovat nějaký
nerealistický ideál,
krásky, a hlavně to končí
samozřejmě v učitém věku potom.
A to je ten velký problém kult,
krásky a mládí, který se z barbí pojí.
To, že ta barbí a ken
existují zhruba do nějakých 30 let,
tak asi si je představujeme.
A vlastně to dál, ten střední věk
plus nějaký věk seniorský tam není,
což je podle nějakou velký problém a vlika škoda.
Protože, pokud děti
nebudeme připravovat i na tyhle části
života, tak samozřejmě
do učitém míry můžu vyrůstát někde ve skleníku,
kdy budou kránění těmi našimi
představami okrásky a štěstí,
jaky budou mít život, ale pak vйдou
do světa a zjistí, že jako eihle
samozřejmě jsou nějaké nemocy, lidé
umírají, což je prostě súčasť života

i no, to je za potřebí se nějak měřit se s tím, a to všechno vlastně ten film ukazuje a trochu nás to učí a nejenom děti, ale i do spile protože to je taky za potřebí připomenu. Na spořáku vám to dost necinka kam z penězi, aby byly chráněné před inflací, font monetika zhodnotí jakoukoliv částku o 6,5% a to firmám i do mátnostem. Více na Monetika CZ. No, once ten film velmi otevřeně dotýká i té kritiky, která proudila právě uči firmě Matel skrzé všechny ty dekády a na základě kterých ta firma upravovala to, jak panenka Barbí vypadala to hrtačně všechno v tom filmu také detailně zobrazeno. Jak je možné, když ten film znikl na poput firmy Matel, že Gre Tu Gerwig, znamou režisérku, která se dotýká feministických témat velice otevřeně, to vůbec nechali natočit? No, já se vlastně dívím, že ten film nevznikl dřív, protože tady ta kritik a ta témata už jsou tady s námi docela dlouho. Tady se myslím, že Matel trochu sází na to, že samozřejmě všechno ta reklama kolem nějakým merchandisingem přine se peníze a ostatně Gre Tu Gerwig se to sama dělá v tom filmu právě legraci. Ale okud to nakonec bude tak, že vznikne obyčejná Barbí místo stereotypní Barbí prostě žena, která ani nemusí být nějakou důležitou, nebo nemusí zastávat nějaký důležitý post, která může prostě pracovat v médiích, nebo může prodávat někde v supermarketu, nebo se může někde starat o zvířata a stejně prožije šťastný a spokojený život s dětmi bez dětí, tehle v celku jedno takový, ve kterém ona bude spokojená

tak dost možná, že taková panenka
nakonec bude tou, která se bude nejvíc
prodávat. A to
si myslím, že na to trochu Matel sází,
že právě tady ta obyčejná barbí
opravdu, že tam vidíme, že první
co je, že si to vždycky spočítejí
a pak samozřejmě takovou panenku věrobí.
Proto ta reprezentace byt existuje
tolik různých odstínů, barvy pleti,
barbí i různých účesů
a oblečku, tak proto to pořád
tu reprezentacija zastupení nemají všichni,
protože do to, jaká bude ta tržní síla, kdo ji bude
kupovat a samozřejmě taky trochu
nějaké mocenské aspektive společnosti.
Greta Gerwig samozřejmě
využila spoustu těch panenek
ať už žena nebo muž, které
firma Matel v historii vyrobila
a které pak třeba taky musela
nějakým způsobem půjd' stáhnout
s trhu, protože se neprodávali
nebo vymyslel trošku jinak.
Je to pěkně vidět i v závěrečných titulcích,
kdy se vysvětluje, které ty panenky
třeba nefungovali a proč, nebo
jaké s nimi byly problémy. Takže je tam
hodně různých barbí,
které mají jinou barvoupleti
je tam také víc kenu
a je tam kenu v kamarád Alan,
kterého taky vlastně
Ruth Händler, která vymyslela barbí
pojmenovala po svém sinovci
a jsou tam právě
i teda ty panenky barbí,
které jsou trochu vymyšlené,
které jsou představou Greta Gerwig,
to je ta dívna barbí
a jsou tam, jsou třeba i barbí,
které potom zasahují do nějakých subkultur
a závěr tam máme pankerku barbí,
máme tam barbí, se kterou si někdo hrál

i jiným způsobem, protože mohl být trochu frustrovaný právě, tím jak ta Barbí vypadá někdo, kdo ji ostríjal, kdo ji různě pomaloval, kdo ji trochu nějak znetvořil, ale vlastně z nějaké učité frustrace a zlosti si předtvořil trochu k obrazu svému. Myslím si, že zlost, ale pro mě není v nějakou pozitivní energii je dalším takovým důležitým tématem toho filmu. To, že ženy už jsou našťvané, tady v té situaci, která je malinko neubržitelná, v té situaci patriarchátu, právě toho, že se toho ponížce tolik, co nemůžou úplně naplňovat všechno, tak ta zlost je tam vidět a dostává se tam, ale právě se pro měňuje takovou čistou pozitivní energii, která může vest až k nějakéto společenské změně. A toho se vlastně ten film také dotýká, se číst asi jako kritika konzumní společnosti, kritika kapitalizmu toho, jaké metody firmy používají. Třesně tak, to je tam krásně vidět a myslím si, že Greta Gerwig dokázala právě docela příjemně zesměšnit nějakou korporátní kulturu a tady to spolehání se na nějaké aspekty, které vlastně s bou nese tá tržní ekonomika tam právě se to můžeme i zasmát, ale zároveň je to asi něco, co ten matel vydrží ve chvíli, pokud budou pojit maní té společnosti, jako někdo kdo se snaží učitou změnu, ale zároveň to je to je ten nejlepší džen tak jako včera, zítra a každý den od tady až na věky to už jste někdy přemýšleli o zmeti? Já bych se dotlešte toho, co jste změňovala o kultu mládí a krásy, který Barbí

reprezentuje a symbolizuje
hlavní role ve filmu stvárnili
Herečka Margot Robí
Rangosling, kteří čelili kritice
za to, že jsou starší
než těch 30 let, do kterých
často publikum vnímá panenky
Barbí a případně Kenna
Je to sofistikovaný trolling,
že si vybrala Greta Garvik právě
je starší herce?
Myslím si, že to Greta Garvik udělala
záměrně a že udělala dobře
protože si se Rangosling má
přes čtyřice, ty tam skvělí
stejně jako Margot Robí
ale ukazuje to přesně na to, čím je
že tím, kdo vyvolá ty pochybnosti
v Barbí, myšlenky na smrat
na stárnutí obecně
je právě že na středního věku
Gloria, kterou hraje Amerika Federa
a to právě
přichází po té 30 to, že člověk
přichází do toho středního věku
a teď přemýšlí o tom, co bude dál
jak ten život vlastně bude vypadat v těch etapách
které nejsou tolik preferované
prezentované ve společnosti
protože právě mládí a krásat
mají nám zaistit úspěch
tedy, že nám ale už i můžu samozřejmě
takže s tím se to očitě pojí
a tím pádem pokud jsou i starší
tady ti herci a je to na nich
částečně vidět, tak to právě ukazuje
že samozřejmě i Barbí
by mohli přemýšlet o tom, jaké je to stárnutí
a jak třeba stárnutí kvalitně, co to znamená
a že prostě přichází
tady ta témata Barbí
která ten nakonec začne být
mnohem více realistická, může řešit
mnou pauzu, může řešit strije

celulitý du depresi
a vidíme může řešit
povysle části těla
že vždysto je gravitace
která v tom nerealistickém světě
jako by neexistoval
a to hlavně jen moc dobře výjí, ano
a nebo to, že to tělo není simetrické
jako kdo má nakonec simetrické tělo
jako Barbí, kdy jsou ženy, které mají
každý persíní a tak dále
každé oko třeba trošičku jiné
a ta simetričnost ostatně víme
že to se třeba na designu panenky podíleli
Andy Warhol a tak dále
víc, že ten film je tedy svým způsobem
možná i o tom, jaké to je
být moderní ženou, která
se snaží dostat očekáváním
snaží se dostat na rokům
ale prostě to není možné
a to sebou nese sklamaní
vystem smyslu
vlastně i nějaký smutek, který
často ženy neopouští
Myslím si, že ano a tam je právě hrozně silný
ten monolog glory, která tam půjmenová
a všechny tyhle ty problémy
a ty problémy jsou takové ty paste, kdy
mnou máme nějak vypadat, máme
naplňovat nějaký ideál, ale zároveň
za to, že se o to snažíme, můžeme
být kritizované, což vlastně něco, co
v té patriarchární společnosti funguje
To, že nám má se snažit
vypadat krásně, ideálně
jako barbí, ale zároveň
může být vysmívána jako hloupá bondíná
nebo jako zlatokobka, která
se snaží hlavně dostat nějaké peníze
a žít si nějak šťastně a spokojeně
takže ona se mořně výmenová právě
to jak ty ženy se mají snažit od někoho
pečovat, ale zároveň vyčítáno, že

jsou příliš emotivní, ty nástro je
kdy vlastně zároveň tím, co po nich chceme
ženy nějak drtíme
ani číme
No ten film má
spousturovin, jak jste to
změňovala, kdybychom to měli nějak
za okorou hlyt, jestli to chápu
správně, tak je to podle vašo
názoru film, který má potenciál
nastartovat přiný menším diskusy
možná nějaké nové procesy
možná i nové procesy zletiska
firmy Matel, podle toho, co se rozhodne
s tím vžím kapitálem udělat
může to být také nějaký
krok k tomu, že by se Bárbí
nakonec skutečně stala feministickou ikonu?
Částečně, asi ano,
já jsem si to nedokázala bez toho filmu představit
nebo dokázala, ale nevěřila
jsem tomu, že by se to mohlo stát, ale
zřejmě by to tak mohlo být, protože
opravdu jako pokud by vznikl
nějaký nový druh Bárbí, pokud budeme
hlavně na Bárbí meslet mít i v paměti
z ohledem na to, jak budeme chápat
to vlastně, jak ten svět funguje teď
i některými to možná opravdu víc otevře oči
a uvidí, že na jednu stranu
se něco po nich chce, něco mají naplňovat
ale zároveň právě za to s naší kritiku
nebo jsou za to vlastně
kráceny v nějakých jiných kvalitách
toho života, tak si myslím, že by ta Bárbí
tak mohla fungovat, ale nejenom
pro ženy různého věku i pro muže
a že by nám to opravdu mohlo
trošičku ukázat cestu a právě
kde ta Gerwig je výborná v tom, že nám nabízí pozitivní
cestu, ne cestu, kterou skropíme
slzami, zaplatíme za to, že
chceme nějakou zdánlivou
rovnost, která není možná

ale ono právě krásně ukazuje, že když zrušíme tu polaritu, když konečně lidé pochopí že třeba feminizmus nyní o tom, že byž nechtěli zaujmout připravit může o jich práva zohymout jejich pozice, ale že do to, abychom si byli rovní, bychom měli stejné příležitosti stejné možnosti, stejná práva tak vlastně nám ukáže, jak můžeme tady žít společně, jak s můžeme navzájem pomáhat, jak si nebudeme konkurovat Nakonec tam je to právě krásně vidět jak i Bárbí částečně rehabilituje toho kena, protože kena na druhou stranu jako opravdu víme, že to panenka, která nemá ten svůj, jako domeček a je to trochu příva, že to je Bárbí ale ono to tady právě je pěkně vědět, jak to obrací to, jak to funguje ve skutečném světě a jak je to potom naopak v tom Bárbí lendu musíte skrátka ten film vědět a přemýšlet o něm

Iva Baslarová sociološka
vysokoškolská pedagoška zaměřující
se na gender film a media
a editorka kino boxu děkujeme
děkuju za pozvání neslyšenou
A to je z pátečního vydání
podcastu 559 Vše
Vratě se ke všem naším epizodám i po víkendu
Všechny je najdete na seznam zprávách
v podcastových aplikacích
i na platformě podcasty.cz
Pokud pro nás máte nějaký typ
nebo komentář
Pište nám naše adresa je za minutu 6
za vinač sez.coz
Najdete nás i na sociálních sítích Instagram
a Twitter
To byla Lenka Kabrhalová
Děším se v pomědí